

Af de tynde Piinsten, som det samme Helbogs,
 følgende Forslag fra Konge Normann af 12te Martii
 sigteluden, indfalden, fordommen det første og at men
 meget gamligt. — Iu forbudet Indretning i
 Forbudning tiltrænges søjligu Jun i Vistad, og til at
 opnaa samme Løn der vil ikke anvise noget Løn
 i Vistad, end at foran Lønden opløst for Lyndige Land,
 mond. — End nu i samme Forsigt at Konge
 Normann foreslaar en Gaardmandsfor ansigt for Son,
 malten Sverdrup paa Fartsberg for i nogle Aar at løn
 et godt Forbudning. — Iu til den Sommitet,
 at Tilføbet bør bidrage Alt hvad det kan, men forud
 den kan afgive nogen bestemt Proposition om Meaden,
 Sprogaa den forunder, at det Forslaandt bør søges
 fremmed, solden den for, at den bør de fremme til Son,
 malten Sverdrup, og indfalden Vindretning om, Sprogaa
 en saarløn Løn af som kan antagne; hvad til samme
 skal indfalden sig for som, hvor længe Lønnen bør give
 Vindretning og Sprogaa der nærligst skal betales
 for som, Alt indet Forsigtning at den samme
 fornødne Vindretning ikke stulde findes i det for
 Formalt Sverdrup en indlige fremme Antagelse i
 Angotinduden indfalden Antagelse, som det om
 Sommitet indfalden. — Naar Løse Opløse,
 migre som, til Sommitet den samme gjere pasjende Pro,
 position til Tilføbet baade om Vindretning af den nærlig
 lige Vindretning, og om Meaden, paa stulden man

skal gaa frem, for at finde et Tilbud, der baade
for Ligt og er skikket til at modtage Udløsningspenge.

Den anden af de ovennævnte Posten, der gaaer
ind paa, at anskaffe Snigtkrone fra Udlændet, maa
Samvittene immod iden at anbefale. —

Det er bekjendt for dig og gode Snigtkrone er,
uden den forfærmelse som vidne, eller indlægges til,
der, og for ofte de mislykkede, endog der, som de
svare, og med Uansjellighed faa, alsaar Dagkjendighed
uafgjort og søgte. —

For at hjælpe paa at
uafgjort og skikket Tilbud til Snigtkrone, maa det
altsaa betydelige Tunnus være, og det er den alt,
forment at betynde, at de, i Betragtning af den
skikkelighed i at faa ordene forsigtig transportere
vidne som vilde maa gaa indtil, og den kommande
Uforsigtighed eller Uansjellighed, for en stor del vilde
denne gangen skikket. —

Samvittene tror
imidlertid, at forment maa gjøres forsigtig kan
og være gaa en simpel, mindre betydelig og mere
forsigtig Maa. —

Den Løjg, som
Legarsers Forskjald, for Snigtkrone allerede
er saa gammel, maa man antage, at Fodling er
almindelig betynde. —

Det vilde derfor være
Løjgdan til stor Nytte, at den Løbe vilde skikket
Udgang til i Martii og April Maa. —

at faa Forlagningen af sine Snigtkroer gætted ind,
Lignende; og dattu kan det nyttige Dalskab fornuft-
ligen, skule med at anmode fjeru af gode Snigtkjøber
i og med Bergens om uledelse, ~~det~~ succesfve at
lade affjere færdigme Gjæst, skule og, om disse er
skulle frekke til, med at forskrive Forlagningen fra Ud-
landet, for den mul er kunnend mere sjældenlig kostbar,
og skjønke den til Løjgubne Folk, skulen, efter en
almindelig Tilregjælsse hvem, fra Profens, Toru-
ferimmen, eller Andre, kunnend affente den for i Na-
den. —

For den samme Maaned kint
Dalskabet inden i en indordet Ende, ikke blot i
Legangers Profstegjald, men mindt om i det fald Vise,
for Snigtkjøberne er gjent til en Boringogopne. —

Dattu er syad indordet og fornuftig i An-
ledning af forbeholdte Promp Normanns Forlag, for
skuldet fornuft, at bnuvde.

Bergens, i det nyttige Dalskabs Kommittee for
Produktionen den 23de Junii 1823.

Skrevet

Magnus Gornes Profens

20
Se D. for Justitioraad og Profens Leagenberg,
som Profens for det nyttige Dalskab i Bergens,
skuldet om disse. —